

Întrebarea preliminară

Aplicarea ratei convenite a dobânzilor remuneratorii într-o situație în care [sunt] aplicabile dobânzile de întârziere este conformă cu Directiva 93/13 ⁽¹⁾ sau, dimpotrivă, aceasta presupune o modificare a contractului interzisă de jurisprudența Uniunii?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 1 martie 2016
– Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia/„Iberdrola
Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD**

(Cauza C-132/16)

(2016/C 175/13)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurrent: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Intimată: „Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD

Întrebările preliminare

1. Articolul 26 alineatul (1) litera (b), articolul 168 litera (a) și articolul 176 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se opun unei dispoziții de drept național precum articolul 70 alineatul (1) punctul 2 din Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (Legea privind taxa pe valoarea adăugată), care restrânge dreptul de deducere a TVA-ului achitat în amonte pentru o prestare de servicii de construcții sau de reabilitare a unui bun imobiliar aflat în proprietatea unui terț, care servește atât destinatarului prestației, cât și terțului, doar pentru motivul că terțul obține cu titlu gratuit rezultatul acestor servicii, fără a ține seama de faptul că serviciile vor fi utilizate în cadrul activității economice a destinatarului – persoană impozabilă?
2. Articolul 26 alineatul (1) litera (b), articolul 168 litera (a) și articolul 176 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se opun unei practici fiscale care constă în refuzul recunoașterii dreptului de deducere a TVA-ului achitat în amonte pentru prestarea de servicii, în condițiile în care cheltuielile corespunzătoare acestor servicii sunt contabilizate ca cheltuieli generale ale persoanei impozabile, pentru motivul că au fost angajate pentru construirea sau reabilitarea unui bun imobiliar aflat în proprietatea altei persoane, fără a ține seama de faptul că acest bun imobiliar va fi deopotrivă utilizat de destinatarul prestării de servicii de construcții în cadrul activității sale economice?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 14 martie 2016 –
Riksåklagaren/Zenon Robert Akarsar**

(Cauza C-148/16)

(2016/C 175/14)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen